

På moped för flickors rätt att gå i skola

Under parollen *Mopeds for peace* har den 40-årige betonghåltagaren Gustav Fröding, från Uppsala, rest 555 mil i tre veckor på moped från Sverige till Afghanistan. Allt för att sätta fokus på Svenska Afghanistanskommitténs kampanj *Hjälp en flicka i Afghanistan – sätt henne i skolan!*

Text & bild | Anders Rosén

En fnittrande hord av unga flickor väljer fram mot Gustav Fröding. Han kan knappt hålla i mopeden så att den inte ska välta. Som en sista påfrestning för den pålitliga mopeden har han snirklat runt på Mazar-e-Sharifs skumpiga gator för att nå Sultan Razia High School.

I samma ögonblick som porten öppnas till skolan möts Gustav Fröding av ett hav av flickor i likadana vita schalar som

omringar honom. Det är de yngsta klasserna i flickskolan med 5 000 elever som slutar för dagen. Det är skratt och støj och nyfikenhet, inga spår av blyghet.

– Det är värt varenda kilometer att få komma hit! Det betyder oerhört mycket att få stå här nu, säger Gustav Fröding och ser sig omkring på skolgården.

Varför flög du inte hit?

Han tas emot av lärare och rektor och inom kort står han i ett klassrum för lite äldre flickor och berättar om sin resa. Han får snart frågan varför han åkt moped och inte flugit till Afghanistan.

– Jag ville göra något som väcker uppmärksamhet och som gör att folk engagerar sig för Afghanistan och för utbildning här. Det handlar om att samla in pengar men också att visa att Afghanistan inte bara är vapenskrammel. Den bilden har många i Sverige. Jag vill visa

att det finns annat också.

Gustav Fröding är utbildad maskiningenjör från KTH, men har inte arbetat som ingenjör en enda dag. Förutom den egna betonghållborrarfirman har han en gård utanför Uppsala som han håller på att renovera. Tanken är att det ska bli kafé och bed & breakfast. Så småningom.

– Förra året körde jag en gammal ambulans till Mongoliet och lämnade lite leksaker på vägen i Afghanistan. I år ville jag göra något riktigt, en ordentlig insamlingsresa. Jag fick kontakt med Svenska Afghanistanskommittén och insåg att det var rätt partner. Här kommer pengarna verkligen till nytta.

Resan genom Ryssland, Kazakstan och Uzbekistan var fantastisk, men jobbig. Gustav Fröding berättar om långa ensamma dagar, ibland 10-15 timmar på mopeden med en snitthastighet på 40 km/h. Ibland toppade han i 50. Oändliga

”Förra året körde jag en gammal ambulans till Mongoliet och lämnade lite leksaker på vägen i Afghanistan. I år ville jag göra något riktigt, en ordentlig insamlingsresa.

Gustav Fröding

slätter och raka vägar som gav möjlighet till att fundera och reflektera. Eller till att befria medvetandet från tankar.

– Jag lyssnade inte på musik och läste inte en enda bok. När jag kom fram på dagsetapperna gick tiden åt att meka med moppen och arbeta med mina webbsidor. Den stora upplevelsen var alla fina människor jag mötte. Bara välvilja och leenden. Alla ville hjälpa, kanske för att jag reste ensam. Kanske är det lättare att resa som lite utsatt, menar Gustav.

Trasig stötdämpare

Några större problem har han inte stött på. De missöden som inträffat framstår i de närmaste som roliga händelser så här efteråt.

I Ryssland gick stötdämparen sönder. Han blev visad till en tant i 65-70-årsåldern med någon slags MC-butik i en stuga. Hon tittade snabbt på den franska

moppen och plockade direkt fram en korrekt stötdämpare, som hon själv var med om att montera.

I Kazakstan fick han hjälp av en skock människor med att svetsa fast stolen och bagagelådorna som lossnat. I Samarkand, i Uzbekistan ägnades en halv dag åt att leta nya fästen till mopedens navigator. Det fanns inga. I stället gjorde han ett nytt fäste av en stekspade, som fungerade bättre än det tidigare.

Det var inga problem att ta sig in i Afghanistan. Däremot var det lite trassligare att komma ut ur Uzbekistan med krångliga gränsvakter.

– Jag kände mig välkommen direkt i Afghanistan. Alla hemma pratade om alla risker i landet, men den absolut största faran med min resa har varit trafiken.

Tillbaka ute på skolgården till Sultan Razia High School, glänser det i Gustav Frödings ögon. Leendet är stort och lättat:

– Det är ett privilegium att få stå här och se alla elever. Jag är lyckligt lottad. Det är först nu jag förstår innebörden och betydelsen av min resa. Med ett bra syfte adderas glädjen. Jag har blivit väldigt väl mottagen av SAK i Mazar-e-Sharif, och har lärt mig mycket om organisationen. Det känns som jag har gjort absolut rätt med min insamlingsresa.

Men det var ju en sak till. Hur är det egentligen med namnet? För en svensk väcker det ju onekligen lite uppmärksamhet.

– Namnet Fröding kommer från min mors sida. Det finns ett släktskap med poeten, men på långt håll och jag vet faktiskt inte riktigt hur, avslutar Gustav Fröding. •

Mopeds for peace är en icke vinstdrivande organisation, skapad av Gustav Fröding själv. Resan till Afghanistan gav 25 550 kr till kampanjen.

